

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

№

ГАЗЕТА.

11.

KUR YER WILEŃSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 6-го Февраля — 1845 — Wilno. WTOREK, 6-go Lutego.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 1 Февраля.

Въ Высочайшемъ Указѣ за собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ, данномъ Министру Императорскаго Двора, Января въ 8 день, изображено: „Ново построенный у Синяго моста дворець, со всеми убранными и принадлежащими къ оному службами, Всемилоостивѣйше жалую въ даръ Любезнѣйшей Дочери Нашей, Ея Императорскому Высочеству Великой Княгини Маріи Николаевны, въ вѣчное и потомственное Ея Высочества владѣніе, повелѣвая дворець сей именовать Маріинскимъ, и о сдачѣ онаго съ планами и описями сдѣлать съ вашей стороны должное распоряженіе.“

— Высочайшими Грамотами, 1-го Января, Всемилоостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Св. Благовѣрнаго Великаго Князя Александра Невскаго, Командующій войсками на Кавказской Линіи и въ Черноморіи, Генераль-Лейтенантъ Гурко 2 й, и Членъ Государственнаго Совѣта, Тайный Совѣтникъ Бутурлинъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St Petersburg, 1 50 Lutego.

W Najwyższym Ukazie, z własnoręcznym Jego Cesarzowskiej Mości podpisem, danym Ministrowi CESARSKIEGO Dworu dnia 8-go Stycznia, wyrażono: „Nowo postawiony pałac przy Błękitnym Moście, ze wszystkimi ozdobami i należącemi do niego oficynami, Najlaskawiej przeznaczone w darze dla Najukochańszej Córki NASZEJ, JEJ CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEJ KSIĘŻNY MARYI NIKOLAJEWNY, na wieczne i dziedziczne posiadanie JEJ WYSOKOŚCI, rozkazując Pałac ten mianować Maryjskim, i względem zdania go z planami i inwentarzami uczynić z waszej strony należyte rozporządzenie.“

— Przez Najwyższe Dyplomata, 1-go Stycznia, Najlaskawiej mianowani Kawalerami Orderu Św. Prawowiernego Wielkiego Xięcia Alexandra Newskiego, Dowodzący Wojskami na Kaukaskiej Linii i na Czarnomorz, Generał Porucznik Hurko 2 gi, i Członek Rady Państwa, Radzca Tajny Buturlin.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 26 Января.

На вчерашнемъ засѣданіи палаты депутатовъ, рѣчь Г. Пейрамона противъ добавочной статьи Г. Маллевила, причинила такой шумъ, что невозможно было понять словъ Г. Одиллона-Барро, говорившаго послѣ Г. Пейрамона. Слова: „честь, независимость и достоинство Франціи,“ играли главную роль въ этой рѣчи, въ заключеніе коей Г. Одиллонъ-Барро сказалъ: „Человѣку (Притчару), который побуждалъ къ войнѣ, который возжигалъ факель мятежа, и котораго за это должно было наказать болѣе, чѣмъ трехдневнымъ заключеніемъ, Франція предъ всею Европою вынуждена дать вознагражденіе? Дальнѣйшія слова оратора заглушены были рукоплесканіями дѣвой стороны. Отвѣчая на это, Г. Гизо еще разъ пространно изъяснялъ дѣло, о которомъ столько уже было говорено, — объ униженіи Франціи, и о обвиненіи министровъ въ измѣнѣ, существующей только въ дикомъ воображеніи противниковъ кабинета, и между прочимъ сказалъ: „Въ этомъ дѣлѣ не было ни угрозы со стороны Англіи, ни опасенія со стороны Франціи. Это было положеніе особенное, проявившееся случайностями, собранными и сообщенными мнѣ г-мъ Жарна-

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

Paryż, 26 stycznia.

Na wczorajszymъ posiedzeniu Izby Deputowanych, mowa P. Peyramont przeciw dodatkowi P. Malleville spowodowała taką wrzawę, że nie podobna było zrozumieć słów P. Odilon Barrot, który zabrał głos po P. Peyramont. Wyraził: „honor, niezawisłość i godność Francji,“ grały główną rolę w tej mowie, w końcu której zawołał P. Barrot: „Temu człowiekowi (Pritchardowi), który pobudzał do wojny, który zapalał pochodnię buntu, i który za ten postępek cięższą powinien był otrzymać karę niż trzydniowe uwięzienie, Francya w obliczu Europy, ma udzielać jeszcze wynagrodzenie?... (Dalsze słowa mówcy, zagłuszyły oklaski Strony Lewej). Odpowiadając na to P. Guizot, raz jeszcze rozwijał obszernie rzecz tak już wyczerpaną o upokorzeniu Francji i o zarzutach zdrady czynionych Ministrom, a istniejących jedynie w wyobraźni wyobraźni przeciwników gabinetu; przytem rzekł między innymi: „W sprawie tej, ani pogroźki ze strony Anglii, ani obawa ze strony Francji nie miały miejsca. Było to ważne położenie, które się wykazało pewnymi oznakami, zebranymi i przesłanymi mnie przez P. Jarnac. Jednakże oznaki te nie zmieniły pierwotkowej myśli rządu i jego postanowien; rzecz tę bowiem tak ukończył, jak w samych

комъ. Случайности сїи не измѣнили однако же первоначальной мысли и постановленія правительства, которое окончило это дѣло такъ, какъ предполагало въ самомъ началѣ. Заключенное условіе было справедливо и добросовѣстно, и предоставляло обѣимъ сторонамъ равныя выгоды. Мы согласны, что нѣкоторые распоряженія Г. д'Обини достойны порицанія и сожалѣнія, и что если приведенные факты справедливы, то г-ну Притчару слѣдуетъ доставить вознагражденіе. Англійское правительство, со своей стороны, соглашается съ нами на удаленіе Г. Притчара съ острова Отаити. При этомъ рѣчь министра прервана была г-мъ Ларошъ-Жакленомъ, который воскликнулъ: „Это вздоръ!“ что подало поводъ къ столь жаркимъ преніямъ, что въ палатѣ раздались восклицанія: „въ порядокъ, въ порядокъ!“ прекратившее шумъ; послѣ чего произнесъ рѣчь Г. Дюфоръ. Наконецъ утомленные члены палаты приступили къ собиранію голосовъ, по добавочной статьѣ Г. Мальвиля, посредствомъ привстанія и сидѣнія, что произвело т. кую сцену, какія весьма рѣдко случаются во французскихъ палатахъ. Число присутствовавшихъ членовъ состояло изъ 415 челов. Легко себѣ представить, какъ затруднительна обязанность секретарей, при двухъ, мало отличающихся другъ отъ друга, массахъ, посредствомъ одного лишь взгляда на встающихъ и сидящихъ членовъ, рѣшить на чьей сторонѣ большинство. И такъ первое собраніе голосовъ, произведенное такимъ образомъ, признано было сомнительнымъ и предпринято новое. Чтобы лучше осмотрѣть палату, секретари взошли на кафедру, при чемъ результатъ ихъ счисленія былъ тотъ что три секретаря, принадлежащіе къ консервативной партіи, объявили добавочную статью *отринутою*, тогда какъ Г. Лакросъ, принадлежащій къ оппозиціи, объявилъ *принятою*. Президентъ палаты, имѣвшій, по своему званію, право рѣшить этотъ споръ, склоняясь на большинство мнѣній секретарей, объявилъ добавочную статью отринутую. Это произвело чрезвычайное волненіе на сторонѣ оппозиціи всѣхъ отѣнковъ. Съ концовъ лѣвой и правой стороны, равно какъ изъ праваго и лѣваго центра, раздались вдругъ неистовое восклицаніе негодованія; самыя чувствительнѣйшіе упреки и порицанія посыпались градомъ со всѣхъ сторонъ противъ большинства, изъ среды котораго едва нѣсколько голосовъ отозвалось, преимущественно же противъ секретарей и президента, который между тѣмъ объявилъ засѣданіе отероченнымъ, и удалился съ своего мѣста. Только съ трудомъ, при общемъ шумѣ, можно было разлушать отрывистыя восклицанія: „Мы требуемъ новой баллотировки посредствомъ именнаго списка! Это соблазнъ! Это злодѣяніе! Это ложь! Это обманъ! Дополнительная статья принята! Большинство на нашей сторонѣ! Мы несогласны! Надобно запереть двери, чтобы никто не вышелъ! и т. п.“ И всѣ эти крики сопровождался сильнымъ стукомъ. Настоящая картина анархіи и хаоса! Депутаты соскакиваютъ съ мѣсть своихъ, толпятся около кафедры, суматоха, давка, волненіе и шумъ дошли до крайней степени. Напрасно оппозиція требуетъ президента, нигдѣ не могутъ отыскать его; между тѣмъ консервативные члены мало по мало оставляютъ залъ. Въ продолженіе всей этой соблазнительной сцены, достоинъ былъ вниманія спокойный видъ Г. Гизо, среди общаго волненія и шума, котораго не лзя себѣ представить. Засѣданіе кончилось въ 7 часовъ. Министры тотчасъ отправились въ Тюльери, гдѣ происходило продолжительное совѣщаніе подъ предсѣдательствомъ Короля.

— Поведеніе г-на Сальванди относительно преній по адресу, заставляетъ думать, что онъ вступитъ въ составъ кабинета; онъ подалъ голоса какъ противъ дополнительной статьи Г. Карне, такъ и противъ поправки Бомона, что служитъ убѣжденіемъ въ его примиреніи съ министерствомъ.

— Изъ рѣчи маршала Бюжо, произнесенной третьяго дня въ палатѣ депутатовъ о состояніи Альжирии обнаруживается, что, не смотря на всѣ усилія и благоприятныя событія въ минувшихъ годахъ, еще въ Африкѣ остается для рѣшенія очень затруднительный вопросъ, то есть овладѣніе большою естественною защитою кабилскаго народа, т. е. цѣпью горъ въ 65 миль длиною и 35 миль шириною; овладѣніе сіе, если и не совершенно не возможно, то по крайней мѣрѣ, по словамъ самаго маршала, весьма неудобноисполнимо. Хотя Кабилы не беспокоятъ Французовъ, и мирно ве-

початкахъ замирали. Zawarty układ był równie sumienny, jak sprawiedliwy i zapewniający obu stronomъ wzajemne przyzwolenia. Zgadamy się na to, że niektóre kroki P. d'Aubigny są godne naganы и заслужują na ubolewanie, i że gdyby przytoczone fakta okazały się prawdziwymi, należałoby się P. Pritchardowi wynagrodzenie. Rząd angielski, ze swей strony, zaprzestał odmawiać namъ права wydalenia z Otaity P. Pritchard. „Tu przerwana została mowa Ministra przez P. Laroche-Jacquelin, który wykrzyknął: „*To jest niedorzeczność!*“ skąd przyszło do tak żywychъ sporówъ, że powstał powszechny okrzykъ: „*do porządku! do porządku!*“ który zgłębkiemъ tamę położył i dozwolił mówić P. Dufaure. Zwołana nakoniec Izba przystąpiła do głosowania nadъ dodatkiemъ P. Malleville, przez powstanie i siedzenie, co stało się powodemъ do sceny, jaka rzadko miewa miejsce w parlamencie francuzkim. Liczba obecnychъ członkówъ wynosiła 415. Łatwo pojąć jak trudnymъ jest zadanie Sekretarzy, aby przy dwóchъ nie wiele różniącychъ się massachъ, przez samъ poglądъ na powstałychъ i siedzącychъ członkówъ rozstrzygnąć, na której stronie jest większość. Jakożъ piérwsze głosowanie tymъ sposobemъ uznano za wątpliwе и przedsięwzięto nowe. Aby tą razą lepiej mógłъ obejrzeć Izbę, Sekretarze udali się z swychъ zwykłychъ miejscъ na mównicę, gdzie skutekъ ichъ obliczenia byłъ taki, iż trzej Sekretarze, należący do stronnictwa konserwatystówъ, ogłosili dodatekъ *za odrzucony*, P. Lacroze zaś, należący samъ do opozycji, *za przyjęty*. Prezes Izby, który z miejsca swego miałъ prawo spórъ ten rozstrzygnąć, przychylającъ do większości zdańъ Sekretarzówъ, ogłosiłъ dodatekъ *za odrzucony*, a ogłoszenie to stało się jakby hasłemъ ogólnego wybuchu ze strony opozycji wszelkichъ odcieni. Z końcówъ Lewej i Prawej strony, równie jak z Lewej i Lewego środka, rozległъ się jakby jeden przerażający okrzykъ oburzenia; gradъ najdotkliwszychъ wyrzutówъ i obelg leciałъ zewsządъ przeciwъ większości, z której zaledwo kilka głosówъ odpowiadało; nadewszystko zaś przeciwko Sekretarzomъ i Prezesowi, który tymczasemъ ogłosiłъ posiedzenie *za zanknięte*, i z miejsca się swego oddalił. Z trudnością tylko w tymъ niesfornymъ halasie, można było rozróżnić pojedyncze wołania: „*Żądamy nowego głosowania podługъ listy imiennej! To jest zgorzelenie! To niegodziwość! To błąd! To oszukaństwo! Dodatekъ zostałъ przyjęty! Większość jest na naszej stronie! Protestujemy! Trzeba drzwi zanknąć, żeby niktъ nie wyszedł!* i t. d.“ A do tychъ wszystkichъ okrzykówъ łączyło się nie mniej głośnie stukanie rękami i nogami! Prawdziwy obrazъ anarchii i chaosu! Deputowani porywają się z miejscъ swoichъ, tłoczą się wokoło mównicy; zgiełkъ, cisza, wrzawa i zamieszanie doszły do najwyższego stopnia. Opozycya napróżno wzywa Prezesa, nigdzie nie można go znaleźć; tymczasemъ członkowie kouserwacyjni opuszczają powoli salę. W ciągu całej tѣj gorszącej sceny, godną była uwagi spokojna postawa P. Guizot, wśródъ powszechnego zamieszania i wrzawy, jakiejъ trudno dać wyobrażenie. Posiedzenie skończyło się dopiero o godzinie siódmej. Ministrowie udali się natychmiastъ do Tuilleryówъ, gdzie się odbyła długa narada pod przewodnictwemъ Króla.

— Sądzącъ po sposobie zachowania się P. Salvandy w rozprawachъ nadъ adresemъ, można się spodziewać, że wnijdzie do gabinetu; głosowałъ bowiem takъ przeciwъ dodatkowi P. Carné jakъ i przeciwъ dodatkowi P. Beaumont, co jest oczewistymъ dowodemъ jego pojednania się z ministremъ.

— Z onegdajszej mowy Marszałka Bugeaud w Izbie Deputowanychъ, o stanie Algierji, okazuje się, że pomimo wszelkichъ usiłowańъ i pomysłowychъ wypadkówъ w latachъ ostatnichъ, pozostaje jeszcze bardzo trudne wojenne zadanie do rozwiązania w Afryce, to jest zdobycie wielkiej naturalnej twierdzy ludu Kabylskiego, to jest pasma górъ, mającego 65 mil długości i 35 mil szerokości; zdobycie, które jeśli nie całkiemъ niepodobne, jest przynajmniejъ zdaniemъ samego Marszałka bardzo trudne do wykonania. Lubo zaś Kabylowie nie zaczepiają piérwsi Francuzówъ, ale spokojnie zachowują się w swychъ górachъ, dopóki nie są

ніе кабинета. „Пбо министерство равно какъ и Г. Билль, не желаютъ и не требуютъ двуличія.“ — После этой рѣчи министра, и после краткаго еще отзыва Г. Одиллона Барро, который въ заключеніе онаго сдѣлалъ вопросъ: „Заслуживаетъ ли вознагражденія человекъ, (Пritchard) по причинѣ коего погибло 200 чел. Французовъ? — приступили къ собиранію голосовъ по третьему параграфу. Президентъ прочелъ его еще разъ, и объявилъ, что 20 членовъ палаты требуютъ тайной баллотировки. Явный ропотъ и сопротивление сему лѣвой стороны остались безъ успѣха. Балотирующихъ было 418 чел.; рѣшительное большинство составляло 210 балловъ. Въ пользу параграфа было 213 голосовъ, противъ него 205. Вслѣдствіе сего, статья адреса относительно Отаити принята большинствомъ только восьми голосовъ, и это произвело особенное у довольствіе въ рядахъ оппозиціи.

Въ дальнѣйшее продолженіе засѣданія, президентъ прочелъ четвертую статью, вмѣстѣ съ дополненіемъ г-на Кремье, усиливающимъ выраженіе противъ закона объ осмотрѣ кораблей. Однако прежде чѣмъ начали пренія, Г. Кремье добровольно взялъ оное обратно, изъяснилъ, „что попеченіе о дѣлахъ, которыя онъ желалъ бы видѣть производимыми лучшимъ образомъ, рѣшается предоставить министерству, которое болѣе дорожило бы народною честью;“ — разумѣя такимъ образомъ, что настоящій кабинетъ, по поводу столь незначительнаго большинства, полученнаго при баллотировкѣ, по предъидущему параграфу, долженъ быть распущенъ. Объявленіе это принято лѣвою стороною съ громкими рукоплесканіями; за сѣмъ, когда Гг. Сень-При и Вивьенъ взяли также обратно свои добавочныя статьи къ прочимъ параграфамъ адреса, тогда всѣ параграфы поочередно приняты были безъ преній, и палата приступила наконецъ къ собиранію голосовъ по всему адресу. Почти всѣ члены лѣвой стороны не хотѣли принимать въ немъ участія, по совѣту Дюпена, съ тѣмъ, чтобы такимъ образомъ не уменьшить впечатлѣнія, произведеннаго при баллотировкѣ по третьему параграфу. Число балотирующихъ было 249, слѣдовательно рѣшительное большинство состояло изъ 125 голосовъ. Въ пользу адреса оказалось 216 голосовъ, противъ него 33. Поэтому адресъ принятъ значительнымъ большинствомъ, хотя впрочемъ безъ участія большей части членовъ оппозиціи.

28 Января.

На сегодняшнемъ засѣданіи палаты депутатовъ, сначала президентъ прочелъ письмо министра внутреннихъ дѣлъ, въ коемъ онъ сообщаетъ, что Король на другой день вечеромъ будетъ принимать адресъ палаты. За тѣмъ постановлена очередь дѣламъ, касательно проектовъ законовъ, въ числѣ коихъ, по предложенію г-на Удино, постановлено принять проектъ о помѣщеніи подлѣ Наполеона праха генерала Бертрана. Еще предъ начатіемъ публичнаго засѣданія палата возобновила свои отдѣленія, и въ 4 и 9 выбраны предсѣдателями и секретарями члены оппозиціи, а въ 7 другихъ члены охранительной партіи. Въ первомъ отдѣленіи избранъ предсѣдателемъ маршалъ Бюжо; во 2-мъ, г-нъ Тюпинье, вмѣсто г-на Тьера и Дюпена, въ 4-мъ, г-нъ Билль; въ 6-мъ, маршалъ Себастиани, а въ 7-мъ, г-нъ Сальванди.

— Не смотря на весьма затруднительное положеніе министерства, послѣдовавшее по случаю вчерашней баллотировки по 3-й статьѣ адреса, въ министерскихъ журналахъ даютъ однако же уразумѣть, что кабинетъ не думаетъ покинуть кормила правленія, но постарается удостовѣриться въ своей силѣ, въ будущія пренія, преимущественно же при опредѣленіи бюджета на тайные расходы. Въ *Globe*, между прочимъ, пишутъ слѣдующее: „Дошло до нашего свѣдѣнія, что Король, после вчерашняго засѣданія палаты депутатовъ, сказалъ въ кругу своей фамиліи, что онъ совершенно согласенъ съ политикою своего кабинета и одобряетъ дѣйствія министровъ, касательно направленія правительства, основаннаго на большинствѣ, всегда согласномъ между собою.“ Этотъ же журналъ жалуется на поступки г-на Дюпена, что онъ вчера, при окончаніи собиранія голосовъ, сталъ на ступеняхъ кафедръ, и этимъ отвлекалъ членовъ оппозиціи отъ общей баллотировки, съ тѣмъ, чтобы проектъ адреса къ Королю не былъ утвержденъ.

— Здоровье г-на Вильмена значительно поправилось. На прошлой недѣлѣ онъ привелъ въ порядокъ свои бумаги и большую часть оныхъ сжегъ. Онъ

стра, и по короткіемъ jeszcze прzymówieniu się P. Odillona Barrot, który zakończył je témъ zapytaniem: „czy człowiek, (Pritchard), z którego powodu 200 Francuzów poległo, godzien jest wynagrodzenia?“ — przystąpiono do głosowania nad trzecimъ параграфомъ. Prezes odczytał go raz jeszcze, i oświadczył, że 20 członków Izby żąda tajnego głosowania. Głośne szemrania i sprzeciwiania się temu strony Lewej, pozostały bez skutku. Liczba głosujących wynosiła 418; stanowcza większość 210 głosów. Za параграфомъ padło 213, przeciw niemu 205 głosów. Параграфъ zatemъ względemъ Otaity, przyjęty został większością tylko ośmiu głosów, co sprawiło wielkie zadowolenie w szeregachъ oppozycji.

W dalszym ciągu posiedzenia, Prezes odczytał параграфъ czwarty, wraz z dodatkami P. Cremieux, obstrajającymъ wyrażenia przeciwъ prawu o przetrząsaniu okrętów. Nim atoli przystąpiono do rozpraw, P. Cremieux cofnął go dobrowolnie, z témъ oświadczeniem: „iż starania o interesach, któreby chciałъ widzieć lepiejъ prowadzonymi, woli pozostawić ministerstwu troskliwшему o honorъ narodu;“ — dającъ przez to do zrozumienia, że terazniejszy gabinet, z powodu tak małej większości, jaką otrzymał przy głosowaniu nad poprzednimъ параграфомъ, usunąć się powinien. Oświadczenie to Lewa Strona przyjęła z głośnemi oklaskami; porczém, gdy PP. St. Priest i Vivien cofnęli także swoje dodatki do innychъ параграфówъ adresu, wszystkimъ do głosowania nad całością adresu. Wszyscy prawie członkowie Lewej Strony nie chcieli mieć w niѣmъ udziału, a to, jak powiadają, za radą P. Dupin, aby wrażenie głosowania nad 3-mъ параграфemъ nie zostało przez to osłabione. Liczba głosujących była 249, stanowczą zatemъ większość stanowiło 125 głosów. Za adresemъ oświadczyło się 216, przeciw niemu 33 głosy. Adress przeto został przyjęty znaczną większością, ale wprawdzie bez udziału większej części członkówъ oppozycyjnych.

Dnia 28 stycznia.

Na dzisiejszémъ posiedzeniu Izby Deputowanych, Prezes odczytał naprzód listъ Ministra spraw wewnętrznych, donoszący, że Król jutro wieczoremъ przyjmować będzie Deputowanychъ mającychъ mu złożyć adress Izby. Następnie ustanowiono porządekъ dzienny, co do projektówъ do prawa, między ktorými, na wniosekъ Jenerała Oudinot, postanowiono pomieścić projektъ do prawa o złożeniu obokъ Napoleona zwłokъ Jenerała Bertrand. Wprzódъ jeszcze, przed publicznémъ posiedzeniem, Izba odnowiła swoje biura. W 4-m i 9-m obrano Prezesów i Sekretarzy z łona oppozycji; w 7-miu zaś innychъ samychъ członkówъ stronnictwa zachowawczego. W pierwszymъ biurze otrzymałъ prezesostwo Marszałekъ Bugaud; w drugimъ, P. Tupinierъ przeciwъ PP. Thiers i Dupin; w 4-m, P. Billaut; w 6-m, Marszałekъ Sebastiani, a w 7-m, P. Salvandy.

— Jakkolwiek położenie ministerstwa, w skutekъ wczorajszego głosowania nad 3-cimъ параграфemъ adresu, stało się niezaprzeczenie zbytъ trudnѣ, dzienniki wszakże ministerjalne dają do zrozumienia, że gabinetъ nie myśli porzucić steru rządu, ale pragnie się jeszcze przekonać o swęj sile w rozprawachъ następnychъ, a zwłaszcza przy uchwale funduszówъ na wydatki tajne. *Globe* między innymiъ takъ się wyraża: „Dochodzi nas wiadomość, że Król, po wczorajszémъ posiedzeniu Izby Deputowanych, miał w gronie rodziny swojej oświadczyć, że zupełnie podziela politykę swego gabinetu i pochwała postanowienie Ministrów, zatrzymania kierunku rządu, opierającъ się na większości, ciągle z sobą zgodnѣj.“ Tenże samъ dziennikъ użala się na postępowanie P. Dupin, że wczoraj, podczas głosowania, stanął przy stopniachъ mównicy, i tamże odciągałъ członkówъ oppozycji od wspólnego głosowania, a témъ samѣmъ przeskadzałъ uchwale adresu do Króla.

— Zdrowie P. Villemain znacznie się polepszyło. W zeszłymъ tygodniu uporządkowałъ swoje papiery i znaczną ich częśćъ spalił. Raz także wyszedłъ jużъ byłъ ze swoimъ szkolnymъ

ходилъ съ своимъ школьнымъ пріятелемъ въ инсти-
тутъ и въ пансіонъ гдѣ находятся его старшія до-
чери.

29 Января.

Сегодня палата депутатовъ занималась почти исключительно разсмотрѣніемъ положенія о городскихъ доходахъ Ларошелли, которое и было утверждено. До начатія балотированія, министръ торговли предложилъ палатѣ, общанный вчера проектъ постановленія о таможенныхъ.

— Вчера палата депутатовъ устроила свои отдѣленія; выборъ членовъ оказался благопріятнымъ министерству и могущимъ имѣть большое вліяніе на дальнейшее существованіе онаго; число присутствовавшихъ простиралось до 307; изъ нихъ 175 подали голоса свои согласно видамъ министровъ, а 132 въ пользу оппозиціи, слѣдственно министерство имѣло на своей сторонѣ большинства 43 голоса. Такой результатъ можно почесть хорошимъ предвѣщаніемъ и въ отношеніи назначенія членовъ въ комиссію о тайныхъ расходахъ, которое зависитъ отъ этихъ отдѣленій.

— Въ первомъ засѣданіи совѣта министровъ, происходившемъ вчера, послѣ закрытія засѣданія палаты депутатовъ, многіе изъ министровъ, и, кажется, самъ г-нъ Гизо, изъявили намѣреніе оставить свои должности. Герцогъ Броли, былъ приглашенъ, какъ это бывало и прежде, въ затруднительныхъ обстоятельствахъ, на засѣданіе, и, изъливъ одобреніе на это, замѣтилъ, что при настоящемъ расположеніи палаты, управленіе государственными дѣлами должно въ скоромъ времени возвратиться къ нынѣшнимъ членамъ кабинета, и что тогда положеніе онаго будетъ тѣмъ болѣе упрочено, чѣмъ охотнѣе пожертвуютъ они собою для удовлетворенія парламентскихъ правилъ. Подобный этому случай былъ въ 1831 году, при министерствѣ Казимира Перье, и легко можетъ возобновиться теперь. Однако мы думаемъ, что несогласно было съ обязанностию мужей, принадлежащихъ къ управленію государствомъ, полагаться на такія вѣроятности. Послѣ того созванъ былъ совѣтъ изъ 15 знатнѣйшихъ членовъ консервативной партіи, который большинствомъ голосовъ отринувъ это предложеніе, и вѣдствие того министры рѣшились не оставлять незначительнаго своего большинства, до тѣхъ поръ, пока оно будетъ ихъ поддерживать. При семъ положено также проектъ о секретныхъ расходахъ представить въ видѣ кабинетнаго вопроса, и если это будетъ имѣть успѣхъ, то можно предполагать, что существованіе нынѣшняго министерства продлится до конца засѣданій палаты и тогда, оставивъ палаты, назначить оно еще въ нынѣшнемъ году, общіе выборы, отъ которыхъ будетъ зависетьъ дальнейшее его существованіе.

— Чрезвычайная благосклонность, изъясняемая англійскими журналами министерству г-на Гизо, отнюдь не помогаетъ къ увеличенію его популярности. Можно безъ преувеличенія сказать, что англійскія газеты, неловкимъ изъясненіемъ дружбы, столько же почти вредятъ Тюльерійскому кабинету, какъ и французскіе оппозиціонные журналы систематическою своею враждою.

— Вчера въ 10-мъ часу вечера, герцогъ Немурскій посетилъ графа Моле.

— Въ альжирскомъ Монитерѣ помѣщено, 20-го Января, слѣдующее извѣстіе: „По послѣднимъ извѣстіямъ, Абд-эль-Кадеръ живетъ постоянно въ Себра (въ мароккской имперіи); въ лагерѣ его, хотя нѣтъ избытка, но нѣтъ и недостатка; ибо набожные мусульмане все ему доставляютъ. Транспортъ состояцій изъ 50 выючныхъ муловъ, отправленный изъ Феца къ бывшему Эмиру, разграбленъ на пути поколѣніемъ Галлафа.“

— Изъ Орана пишутъ, отъ 12-го Января, слѣдующее: „Абд-эль-Кадеръ не сдѣлалъ еще никакого движенія. Теперь говорятъ онъ тщательно занимается устройствомъ небольшою своей арміи, и старается обезпечить для себя помощь со стороны пограничныхъ жителей. Нѣтъ уже возможности сокрыть, что эмиръ готовится возобновить войну; не льзя однако же сказать, гдѣ и когда начнутся первыя непріятельскія дѣйствія; ибо всѣ замыслы Абд-эль Кадера покрыты глубокою тайною.“

— Изъ Марсели сообщаютъ, что тамъ поговариваютъ о сооруженіи подъ тамошнейою гаванью тоннеля, который ни въ чемъ не уступалъ бы лондонскому. Давно уже было извѣстно, что тамъ существуетъ подземный ходъ подъ русломъ рѣки, идущій отъ церкви св. Ви-

пріятелемъ звѣздить институтъ и пенсыя, гдѣ się znajduje двіе jego najstarsze córki.

Дня 29 stycznia.

Na dzisiejszymъ posiedzeniu, Izba Deputowanych prawie tylko zajmowała się rozstrząsaniem prawa o opłatachъ konsumcyjnychъ miasta Larochele. Prawo zostało przyjęte. Przedъ głosowaniem, Minister handlu przedstawiłъ Izbie, stosownie do wczorajszego zapowiedzenia, prawo komorachъ celnych.

— Pomyślnymъ i na dalszy bytъ gabinetu znakomicie wpływającymъ wypadkiemъ, jestъ sposóbъ, w jaki wczoraj uorganizowane zostały biura Izby; obecnychъ było członkówъ 307; z tychъ 175 głosowało zgodnie z widokami Ministrówъ, 132 było opozycyjnychъ; gabinetъ zatemъ miałъ za sobą większość 43 głosówъ. Taki wypadekъ dobrą jestъ wróżbą względemъ wyboru kommissyi co do funduszówъ tajnychъ, który przezъ teżъ biura będzie dokonany.

— Na pierwszymъ zgromadzeniu Ministrówъ, które odbyło się przedъwczoraj po posiedzeniu Izby, wielu członkówъ gabinetu, a jakъ się zdaje i samъ P. Guizot, oświadczyli się za złożeniemъ swychъ urzędówъ. Xiążę Broglie, wezwany, jakъ zwykle w trudnychъ okolicznościachъ, na radę, wynurzyłъ podobneżъ zdanie, czyniącъ zarazemъ uwagę, że w obecnymъ usposobieniu Izby, władza wkrótce musi na powrótъ przejśćъ w ręce mężówъ terażniejszego gabinetu, i że wtedy, położenie ichъ będzie тѣмъ bardziejъ ustalone, imъ chętniej poświęcą swą osobistośćъ zasadomъ parlamentarnymъ. Podobny wypadekъ zdarzyłъ się jużъ razъ w 1831 roku, za ministerstwa Kazimierza Perier, i teraz łatwoby się mógłъ powtórzyć. Z тѣмъ wszystkiemъ, po głębszejъ rozprawce, uznano za niegodne mężówъ, stojącychъ u steru rządu, liczyć na takie przypuszczenia. Narada zaśъ zwołana później, z 15 najwięcejъ mającychъ wpływu Konserwatystówъ, znaczną większością odrzuciła stanowczo powyższą myślъ, a ministerstwo postanowiło nie opuszczać swęjъ małejъ większości, dopóki ta mu wierną pozostanie. Zgodzono się równieżъ aby z funduszówъ tajnychъ uczynićъ kwestyą gabinetową, a jeżeli ta próba wypadnie na korzyśćъ rządu, można przypuścić, że gabinetъ dotrwa do końca posiedzeń, a wtedy dopiero rozwiąże Izby, aby jeszcze w bieżącymъ roku przedsięwziąćъ ogólne wybory, od którychъ dalsze jego istnienie zależećъ będzie.

— Nadzwyczajna przychylność, jaką pisma angielskie okazująъ dla ministerstwa P. Guizot, bynajmniej nie przykłada się do wzrostu jego popularności. Można bezъ przesady powiedzieć, że prasa angielska, niezręcznemi dowodami swojej przyjaźni, tyleżъ prawie szkodzi gabinetowi Tuileryjskiemu, co i francuzka prasa opozycyjna swoją systematyczną nienawiścią.

— Wczoraj wieczoremъ, około godziny 10-jej, Xiążę Nemours odwiedziłъ Hr. Molé.

— Monitor Algierski, z dnia 20-go stycznia, donosi co następuje: „Wedługъ ostatnichъ wiadomości, Abd-el-Kader ciągle bawi w Sebra (w państwie Marokkańskim); w jego obozie, lubo nie panuje obfitośćъ, na niczѣмъ jednakъ nie zbywa, bo pobożni Muzulmanie wszystkiego mu dostarczają. Konwoj, składający się z 50 ciu mulówъ obładowanychъ, przeznaczony dla byłego Emira, przysłany z Fez, zostałъ zrabowany w drodze przezъ pokolenie Halaf.“

— Z Oranu piszą pod dnimъ 12-m stycznia: „Abd-el-Kader żadnego jeszcze nie zrobiłъ poruszenia. Teraz, jakъ powiadają, czynnie zajmuje się reorganizacjąъ małego wojska swojego, i stara się zapewnićъ sobie pomoc mieszkańcówъ pogranicza. Zataićъ jużъ terazъ niepodobna, że Emirъ gotuje się do wznowienia wojny; niepodobna jednakъ powiedzieć, gdzie i kiedy wybuchną pierwsze działanія nieprzyjacielskie, bo wszelkie zamiary Abd-el Kadera najgłębszą pokrywa tajemnicą.“

— Donoszą z Mar-ylii, iż jestъ mowa o opatrzeniu tamecznego portu tunelemъ, który nie ustępowałъby Londyńskiemu. Oddawna wiadziano, że jestъ tamъ podziemne przejście pod dnemъ rzeki, rozciągające się od kościoła Św. Wiktora do twierdzy Św. Mikołaja, i przeto łączące dwa końce

— Въ Манчестерѣ происходило недавно собраніе общества противъ законовъ о хлѣбѣ. Изъ разныхъ мѣстъ Англіи прибыли въ это собраніе члены, пользующіеся большимъ вліяніемъ; Гг. Кобденъ, Брейтъ, Гибсонъ и прочіе произносили рѣчи. Секретарь читалъ отчетъ, изъ котораго видно, что капиталы общества находятся въ цвѣтущемъ состояніи, и что вліяніе онаго на выборы и вообще на ходъ государственныхъ дѣлъ, значительно увеличилось.

— Ея Величество Королева, 4-го Февраля, лично откроетъ засѣданія парламента. Адресъ на тронную рѣчь предложенъ будетъ въ нижней палатѣ, членомъ оной г-нъ Черчилль, а подкрѣплять его будетъ г-нъ Барннгъ.

— Въ Ливерпулѣ получены изъ Буенос-Айреса письма отъ 10-го Января, въ коихъ уведомляютъ, что правительство корриентской области, возставшей противъ Розаса, задержало множество кораблей съ товарами, болѣею частью англійскаго издѣлія, названными въ Парагвай, цѣною сличкомъ въ миллионъ долларовъ. Возстаніе противъ Розаса, какъ по всему кажется, поддерживается Англіею.

— Въ *Historical Register* пишутъ слѣдующее: „Дл многихъ покажется удивительнымъ, что герцога Веллингтона съ нѣкотораго времени сталъ занимать планомъ объ укрѣпленіи Лондона. Говорятъ, что онъ увѣренъ, что по смерти Короля Людовика-Филиппа дойдетъ дѣло до войны съ Франціею.“

27 Января.

Директоры Лондонскаго общества миссіонеровъ напечатали въ газетахъ поданное Королю Людовику Филиппу прошеніе, объ отъиженіи французскаго протектората надъ островомъ Отаити, и отвѣтъ Короля на это прошеніе. Въ прошеніи своемъ они изъясняютъ, что по законамъ острова, иностранцы не могутъ имѣть на ономъ пребыванія, безъ дозволенія мѣстной власти; что протестантскіе миссіонеры всегда подчинялись такому постановленію, а напротивъ того, въ 1836 году, двое католическихъ священниковъ, безъ всякаго дозволенія, поселились на семъ островѣ, старались обращать жителей въ свою вѣру, и по той причинѣ были изгнаны оттуда; что вслѣдствіе того адмиралъ Дюпети-Туаръ потребовалъ отъ Королевы Помаре 2,000 долларовъ пени, и вскорѣ засиль капитанъ французскаго корабля *Arthemise* уничтожилъ этотъ законъ. Съ тѣхъ поръ французскіе миссіонеры пользовались болѣешимъ преимуществомъ противъ англійскихъ миссіонеровъ, то есть: безъ дозволенія мѣстной власти, могли они имѣть на островѣ пребываніе. Послѣ того въ 1842 году учрежденъ было протекторатъ надъ островомъ. Королева Помаре удалена отъ управленія онымъ и островъ занятъ Французами. Наступила война; училища миссіонеровъ уничтожены; жены ихъ и дѣти принуждены были искать убѣжища въ другихъ мѣстахъ, а они сами подвергались опасности. Въ заключеніе просители, изъявляя радость, что Франція отказалась отъ обладанія островомъ, сѣтуютъ однако на счетъ учрежденія протектората, къ принятію котораго Королева Помаре принуждена была силою, и просятъ объ отъиженіи онаго. Въ отвѣтъ на это прошеніе г-нъ Гизо объявилъ просителямъ, что хотя не могъ онъ удовлетворить ихъ просьбы, и даже признать справедливыми нѣкоторые изъ приведенныхъ ими фактовъ, однако докладывалъ просьбу ихъ Королю, и что Его Величество уважая правила человеколюбія, умѣренности и терпимости, коими руководствуется общество; приказалъ объявить оному, что Его Величество надѣется, что англійскіе миссіонеры съ своей стороны подкрѣпятъ усилія Франціи къ распространенію между жителями острова образованности, и что въ семъ отношеніи могутъ они положиться на покровительство и дружбу французскихъ властей. Въ отвѣтъ на такое объявленіе общество миссіонеровъ обратилось къ г-ну Гизо съ повтореніемъ прежнихъ своихъ требованій.

28 Января.

Въ *Standard* пишутъ, что Прусскій Король, присудилъ англійскимъ купцамъ, за понесенные ими убытки въ Портендѣ, только 1,760 фун. стер., а не 8,000 или 100,000 фр., какъ они требовали.

— Въ здѣшнихъ журналахъ помѣщ на инструкціи, сообщенная Остъ-Индскому военному губернатору, въ письмѣ одного изъ директоровъ компаніи. Въ

— Niedawno odbyło się w Manchester ogólne zgromadzenie związku przeciw prawom zbożowym. Członkowie najwięcej wpływu mający przybyli z rozmaitych stron kraju, a mowy mieli: PP. Cobden, Bright, Gibson i inni. Sekretarz odczytał sprawozdanie komitetu, z którego pokazano się, że nie tylko fundusze związku są w najlepszym stanie, ale że i wpływ jego na wybory i życie polityczne kraju znacznie się powiększył.

— Królowa osobiście zagał w dniu 4-m lutego nowe posiedzenie parlamentu. Adres w odpowiedzi na mowę tronną przedstawi Izbie Nizszej członek tejże Izby, P. Chartres, a popierać go będzie P. Baring.

— W Liverpool otrzymano listy z Buenos Ayres, datowane 10-go listopada, i donoszące o zabranii przez rząd prowincyi Corrientes, która powstała przeciw Rosasowi, znacznej liczby łodzi, naładowanych towarami, po większej części angielskiego wyrobu, przeznaczonemi do Paraguay, wartości przeszło milion dolarów. Powstanie przeciw Rosasowi, według wszelkiego podobieństwa do prawdy, jest popierane przez Anglię.

— W *Historical Register* czytamy co następuje: „Z zdziwieniem zapewne wszyscy się dowiedzą, że Xiążę Wellington od pewnego czasu zajmuje się planem obwarowania Londynu. Mówią, że Xiążę jest przekonany, iż po śmierci Króla Ludwika Filipa przyjdzie do wojny z Francją.“

Dnia 27 stycznia.

Dyrektorowie Londyńskiego towarzystwa misyi, ogłosili w pismach publicznych: memoriał, podany Królowi Ludwikowi Filipowi, w którym upraszają o zniesienie protektoratu francuzkiego na wyspie Otahiti, oraz otrzymaną w tym względzie odpowiedź. W podaniu swoim wyłuszczają, że prawo na tąd wyspie nie dozwalało przebywania na niej cudzoziemcom, bez pozwolenia miejscowego władcy; że misyonarze protestancy zawsze poddawali się temu rozporządzeniu, wbrew zaś niemu, w roku 1836, dwaj księża katolicy, bez pozwolenia osiedli w Otahiti, i starali się nawracać krajowców, co pociągnęło za sobą wygnanie ich z kraju. W skutku tego Admirał Dupetit-Thouars skazał Królowę na karę pieniężną 2,000 dolarów, a wkrótce potem, kapitan okrętu francuzkiego *Artemise*, zniósł całkiem rzeczone prawo. Od tego czasu misyonarze Francuzcy używali przywileju, jaki nigdy nie służył misyonarzom Angielskim, to jest: że bez pozwolenia miejscowego rządu na wyspie przebywać mogli. Po tych wypadkach w roku 1842, nastąpiło ustanowienie protektoratu, złożenie z tronu Królowej Pomareh, i zabór wyspy: co pociągnęło za sobą wojnę. Szkoły misyonarzy zostały zniszczone, ich żony i rodziny musiały schronić się w spokojniejsze miejsce, własne ich osoby narażone były na niebezpieczeństwo. Dyrektorowie towarzystwa misyi, wyrzyszy w dalszym ciągu pisma radość, z powodu, że Francya zrzekła się posiadania wyspy, ubolewają jednak nad przywróceniem protektoratu, do którego Królowa gwałtem zmuszoną została, i proszą o jego zniesienie. W odpowiedzi na to pismo, P. Guizot oświadczył Towarzystwu, że chociaż na prośbę podaną zgodzić się nie mógł, ani nawet przyznać prawdziwości niektórych faktów, jakie memoriał przytacza, przedstawił go jednak Królowi, który z przyjemnością uznając zasady filantropii, umiarkowania i tolerancji, jakimi towarzystwo jest natchnione, kazał je zawiadomić, iż spodziewa się, że misyonarze Angielscy ze swjej strony, wspierać będą usiłowania Francyi, w rozprzestrzenieniu cywilizacji między wyspiarzami, i że w tém liczyć mogą na protekcję i przyjaźń władz francuzkich. Na to pismo, Towarzystwo misyjne przed kilku dniami odpowiedziało znowu P. Guizot, z ponowieniem dawniejszych swoich żądań.

Dnia 28 stycznia.

Standard donosi, że Król Prusski wyrokiem polubowym, przyznał kupcom angielskim poszkodowanym w Portendie, tylko 1,760 funtów szter. nie zaś 8,000 czyli 100,000 fr. jak tego żądali.

— Dzienniki tutejsze udzielają ogółową instrukcyę daną jeneralnemu gubernatorowi Indyi Wschodnich, w liście pisanym przez jednego z dyrektorów kompanii. W

(2)

инструкції сей поручено ему въ особенности поддерживать достоинство компаніи и мирную политику.

— Единственною цѣлію засѣданій французскихъ палатъ было возобновленіе, можетъ быть въ пятидесятый разъ, жалкаго дѣла объ Отаити и Марокко; можно однако же надѣяться, что послѣ открытія англійскаго парламента, нижняя палата не посвятитъ и получаса для слушанія столь бесполезнаго дѣла, а обратитъ свое вниманіе на важные вопросы внутренней политики. Кажется, что парламентъ прежде всего займется финансами и дѣлами Ирландіи.

— Говорятъ, что на сихъ дняхъ, предъ открытіемъ засѣданій парламента, произойдутъ важныя перемѣны по высшимъ судебнымъ должностямъ.

— 3-го с. м., сэръ Робертъ Пиль дастъ парламентскій обѣдъ, на который многія знатнѣйшія лица получили приглашенія.

инструкціи тѣмъ заведено jest szczególnie utrzymywanie powagi dyrektoryatu, oraz polityki pokoju.

— Zebranie Izby francuzkich miało jedynie na celu wznowić, po raz może pięćdziesiąty, oplatą sprawę Otahiti i Marokko; spodziewać się jednak wypada, że po otwarciu parlamentu angielskiego, Izba Niższa nie poświęci nawet pół-godziny na słuchanie tak bezowocnego przedmiotu, i zwróci swą uwagę na ważne kwestye polityki wewnętrznej. Zdaje się, że głównie parlament zajmie się uporządkowaniem finansów, oraz sprawą Irlandyi.

— W ciągu bieżącego tygodnia, przed rozpoczęciem posiedzeń parlamentu, mają zajść ważne zmiany w najwyższych urządach sądowych.

— Sir Robert Peel, w d. 3 m. lutego, da wielki obiad parlamentaruy, na który wiele osób znakomitych odebrało już zaproszenie.

Испания.

Въ Парижѣ получено, 26-го Января, телеграфическое извѣстіе, разрѣшившее всѣ догадки объ участи Зурбано. Между тѣмъ, какъ въ нѣкоторыхъ журналахъ сообщали, что Зурбано благополучно убѣжалъ на Португальскую границу, получено телеграфическое извѣстіе изъ Байонны, что онъ и зять его Кайо-Мурро задержаны 19-го с. м. близъ Логроньо. Зурбано захваченъ живой, а зять его былъ убитъ однимъ изъ карабинеровъ. Не трудно отгадать, что ожидало Зурбано, когда по событіяхъ въ Логроньо, онъ лишенъ былъ покровительства законовъ. Военное начальство приказало посадить его, по обычаю, въ часовню, а 21 го числа по-утру разстрѣлять.

Мадридъ, 20 Января.

Королева, какъ мы уже сообщили, даровала полное прощенье генералу Приму, а журналы, защищавшіе его во время процесса, теперь сохраняютъ молчаніе. Съ другой стороны, можно сомнѣваться, помирится ли самъ Примъ съ предѣвателемъ министровъ, и господствующею системою.

— Въ Мадридскихъ газетахъ сообщаютъ, что герцога Рьянкаресъ получилъ большой крестъ ордена Карла III.

— Въ новопредложенномъ бюджетѣ, королевское содержаніе простирается до 43½ миллионъ реаловъ, а именно: для Королевы Изабеллы назначается 34 миллионъ, для Королевы Родительницы — 3 миллионъ, для Инфантины сестры Королевы 3 миллионъ, и для Инфанта Довъ Франциска 3 съ половиною миллионъ.

— Мы получили недавно извѣстіе изъ достовернаго источника, что папская столица намѣрена прислать сюда Монсиньора Капаччини, съ полномочіемъ на счетъ устройства дѣлъ испанской церкви, кои нуждались въ томъ согласія Папы.

Мексика.

Съ кораблемъ *Sea*, который совершилъ путь изъ Нью-Йорка въ Ливерпуль въ теченіи 15 дней, получены въ Лондонѣ извѣстія, изъ самой Мексики отъ 9, а изъ Вера-Круца отъ 13 Января. Въ нихъ увѣряютъ, что Сантана близокъ къ паденію. Обстоятельство это тѣмъ болѣе имѣетъ значенія, что люди, которые заняли мѣсто президента принадлежатъ къ числу значительнѣйшихъ въ республикѣ; между ними отличаются особенно характеромъ и образованіемъ: Шеварриа воспитанный въ Англии, Куевасъ бывший посланникомъ въ Берлинѣ, и молодой Конде, сынъ испанскаго генерала, начальникъ инженеровъ. Счастливая перемѣна правленія въ столицѣ подала поводъ народу гласно изъявить свою радость, при чемъ однако же не произошло никакого безпорядка.

Hispania.

Do Paryża nadeszła 26-go stycznia wiadomość telegraficzna, która położyła koniec wszelkim przypuszczeniom o losie Zurbana. Kiedy albowiem niektóre dzienniki donosiły, że Zurbano umknął szczęśliwie za granicę Portugalską, telegraficzna depesza z Bayonny zawiadomiła, że on i szwagier jego, Cayo Murro, zostali schwytani w dniu 19 m. b. m. niedaleko Logrono. Zurbana wzięto żywcem; szwagier zaś jego, który chciał umknąć, został od jednego z karabinierów na miejscu zastrzelony. Łatwo była przewidzieć co czekało Zurbana, zwłaszcza że po wypadkach w Logrono ogłoszono go za wyjętego z pod prawa. Władze wojskowe w rzeczy samej umieściły go przez noc, jak zwykle w Hiszpanii, w kaplicy, a 21-go rano został rozstrzelany z tyłu.

Madryt, 20 stycznia.

Królowa, jak już wiadomo, zupełnie ulaskawiła Generała Prim, a dzienniki, które trzymały jego stronę w ozasie procesu, teraz milczą zupełnie. Z drugiej strony wątpić także można, czy w skutku tego ulaskawienia, sam Generał Prim pogodzi się zupełnie z Prezesem Ministrów i panującym obecnie systematem.

— Gazety madryckie donoszą, że Xiąże Rianzares otrzymał nową łaskę, to jest wielki krzyż orderu Karola III.

— W nowo przełożonym budżecie, lista cywilna podana jest na 43 i pół miliona realów, a mianowicie 34 milionów dla Królowej Izabelli, 3 miliony dla Królowej matki, 3 miliony dla Infantki, siostry Królowej, 3 i pół miliony dla Infanta Don Francisco.

— Dowiadujemy się właśnie z dobrego źródła, że stolica Apostolska ma zamiar przysłać tu Monsgre Capaccini z pełnomocnictwem do uporządkowania stosunków kościoła hiszpańskiego, które wymagały porozumienia się z Papieżem.

Мехик.

W Londynie otrzymano, statkiem *Sea*, który odbył drogę z New-York do Liverpool w ciągu dni piętnastu, wiadomości z Mexyku. Wiadomości z samego Mexyku dochodzą do dnia 9-go, a z Vera-Cruz, do dnia 13-go grudnia, i zapewniają, że zarząd Santany szybko zbliża się do końca. Wypadek takowy ma tѣm większe znaczenie, że ludzie którzy zajęli miejsce Prezydenta, należą do najznakomitszych w Rzeczypospolitej. Z pomiędzy tych odznaczają się szczególnie przez swój charakter i wykształcenie: Chervarria wychowany w Anglii, Cuevas były Posel w Berlinie i Conde, młody syn Generała hiszpańskiego, dowódzca oddziału inżynierów. Szczęśliwe uskutecznienie zmiany rządu w stolicy, dało ludowi powód do okazania głośno swjej radości, przyczem jednak żadne nadużycie popelnionem nie zostało.